

Lausunto perussäännöstä, Malmin seurakunta

Haluamme kiittää valmistelijoita hyvästä työstä. Tämä on laaja kokonaisuus, joka on vaatinut paljon valmistelua.

Esitämme kommenttimme pykälien mukaan jaoteltuna. Kommentoimme niitä kohtia, jotka mielestämme tarvitsevat vielä huomiota ja rajausta tai tarkennusta. Muilta osin perussääntö alkaa mielestämme olla valmis ja hyvä.

3§ Pidämme hyvänä, että seurakunnalle voi lahjoittaa testamentteja ja seurakunta voi hankkia muutakin tuloa. Lahjoituksiin ja testamentteihin liittyvät yhtymän asiantuntijapalvelut ovat tärkeitä, koska tätä osaamista ei ole seurakunnissa. Realismia on kuitenkin se, että eri seurakunnilla alueen väestö on sosioekonomisesti erilaista, ja pitkälti tästä johtuu, että vain osa seurakunnista saa huomattavia lahjoituksia. Tätä on hyvä seurata pidemmällä tähtäimellä, jotta vältämme tilanteen, jossa osa seurakunnista näivettyy taloudellisesti ja osa kerää suuria tuloja lahjoituksilla ja/tai turistityöllä tai muilla tulonlähteillä.

4§ Virkojen perustamisen ja lakkauttamisen päättäminen seurakunnissa on hyvä ja tarpeellinen yksinkertaistus hallintoon.

5§

A. Seurakunnille ja yhteisten palveluiden osastoille ja yksiköille suunnatut tukipalvelut

3. Henkilöstöhallinnosta tukipalveluina mainitaan hyvin laajan kuuloinen ”henkilöstöpolitiikan yleissuunnittelu ja valmistelu”. Seurakuntien kannalta on oleellista, että nämä tehdään tiiviissä yhteistyössä seurakuntien kanssa ja että yhteisesti linjataan vain isommista kokonaisuuksista. On oleellista, että seurakunnassa voidaan paikallisesti suunnata huomiota ja resurssia sellaisiin asioihin, jotka ovat ajankohtaisia juuri siinä työyhteisössä. Liian yksityiskohtaiset yhteiset linjaukset eri kokoisten ja erilaisten seurakuntien erilaisiin tarpeisiin eivät palvele joustavuutta. Kiinnitämme huomiota siihen, että henkilöstöpolitiikan yleissuunnittelu ei voi olla ristiriidassa 4§ kanssa, jossa virkojen päättäminen ja lakkauttaminen on seurakuntien päätösvallassa.

Yhteinen henkilöstön kehittäminen on laaja tehtävä, ja mielestämme tämä pitäisi selkeämmin rajata joko tässä tai johtosäännössä. Yhteisen koulutuksen olisi mielekäästä kattaa vain lakisääteiset koulutukset, jotka kannattaa järjestää sisäisenä koulutuksena yhteisten palveluiden toimesta. Laajemmat työn tekemisen tapaa ja valmiuksia muuttavat koulutukset (esim. strategiset osaamiset, johtaminen, viestintä) sen sijaan on hyödyllistä toteuttaa oman organisaation ulkopuolella samalla verkostoituen.

”Muut vastaavat henkilöstöhallintoon liittyvät tehtävät” on määrittelemätön kokonaisuus, johon kaipaamme tarkempaa sisältöä. Tässä riskinä on tukipalveluiden paisuminen hallitsemattoman laajoiksi.

9. Irtaimistoasioista meillä on paljon pienempiä kommentteja ja kysymyksiä, joista osa on varmaan luontevin kirjata johtosääntöön. Kokonaisuutena kohta 9 on sekava, ja sen ymmärtäminen vaatisi rakenteen ja ilmaisujen selkeyttämistä.

”Seurakunnat huolehtivat” Mitä huolehtiminen tarkoittaa käytännössä? Mihin on tukipalvelua, mihin sitä jopa kuuluu käyttää? Esim. hankintasopimukset, huoltosopimukset, korjaukset yms. Näihin on käytännössä tukipalvelua tällä hetkellä, ja ne kuuluu hoitaa yhtymän kautta. Osa asioista hoituu paremmin, osa huonommin. Tällaisenaan esim. korjauksista huolehtiminen voi tarkoittaa lukijasta riippuen vaikka sitä, että seurakunta hoitaa homman alusta loppuun jonkun tutun korjaajan kanssa täysin ohi yhtymän.

”Alttarikohpeiden ja kirkollisten tekstiilien perushankinnat” eivät ole seurakuntien tehtäviä. Miten näistä luopuminen ja poistot? Myöskään kuvataiteesta ei ole tässä mainintaa. Kun useista tiloista luovutaan lähiaikoina, ovat poistot ja luopumiset monessa seurakunnassa ajankohtaisia.

Listassa mainitaan tukipalveluiden vastuulla audiovisuaaliset järjestelmät. Tämä kokonaisuus on seurakunnille oleellisen tärkeä, ja tämänhetkinen tilanne on kestävä. Äänentoisto ratkaisee sen, onko seurakunnan tila käyttökelpoinen ja saavutettava. Tähän tarvitaan pikaisesti kunnollista osaamista, jotta tukipalvelu voi aidosti toimia.

Yleisesti kiinteistö- ja irtaimistoasioissa vastuut ja prosessit olisi tarpeen kuvata mahdollisimman selkeästi. Vuokrasopimusasiat (kohdassa 8) on kuvattu yksityiskohtaisesti, kun kiinteistöjen ja irtaimiston osalta teksti on enemmän epämääräistä. Nykyisessä tilaluopumistilanteessa olisi tarpeen saada tukipalvelua myös irtaimiston hävittämiseen, ei vain hankkimiseen. Näkökulmina ainakin vastuullisuus sekä mainehaittojen ja resurssihukan ehkäisy.

Kiinnitämme huomiota siihen, että kiinteistöosastolla pitää olla riittävät resurssit tukipalveluiden hoitamiseksi (esim. irtaimiston poistamiseen liittyvät prosessit). Seurakunnan toiminnan kannalta ne ovat välttämättömiä.

12. Diakonia, kasvatus ja kehittämisen asiantuntija-apu -kohdassa maininta ”välttämättömät tehtävät ja palvelut” herättää kysymyksen, kuka määrittelee välttämättömyyden. Näemme tässä riskin tukipalveluiden hallitsemattomaan paisumiseen.

13. Ulkopuolisen rahoituksen hakeminen on mielestämme oleellisen tärkeä tukipalvelu.

14. Ajankohtaisten ilmiöiden tunnistaminen ja käsittely ei liity tässä mihinkään, vaan jää tällaisenaan irralliseksi maininnaksi. Tämä ei ole tehtäväkokonaisuus, joka voidaan siirtää pois seurakuntien tehtävistä, vaan sisältyy työn kehittämiseen kaikilla tasoilla. Kaipaamme tähän rajattua sisältöä, esim. tilastopalveluiden tuottaminen on meille tärkeä tukipalvelu. Näemme tässä kohdassa riskin siihen, että kehittämistä tapahtuu liikaa

keskitetysti, ja olemme tilanteessa, jossa seurakunnat eivät ehdi mukaan kaikkiin kehittämishankkeisiin, joita hallinnossa aloitetaan.

B. Helsinkiläisille ja muille palvelun tarvitsijoille suunnatut yhteiset palvelut

Mielestämme **kansainvälisen ja monikielisen työn** osalta yhteisen työn voisi kirjata rinnasteisesti diakonian kirjauksen kanssa: ”kansainvälinen ja monikielinen työ siten, että se täydentää seurakuntien tekemää työtä”. (vrt. diakonian kirjaus). Näin se olisi myös linjassa käytyjen työnjaon keskustelujen kanssa.